

Geachte raadsleden,

Graag wil ik mijn betoog beginnen.

Al twee jaar leven we in onzekerheid: geruchten over slopen, verhuizingen en verhalen van burens in het woongebouw.

Het gebouw bevindt zich in een rustig deel van het centrum, afgesloten van het drukke verkeer. We wonen lang en prettig in het woongebouw met een grote en mooie binnentuin.

Afstand naar alle voorzieningen is goed voor mensen die geen rijbewijs, auto en weinig geld hebben.

Op de galerij wonen fijne burens met wie veel contact wordt onderhouden. Wat voor mij heel belangrijk is, is de rust die ik hier vind. Ik ben lichamelijk zwak en de verhuisplannen zijn voor mij ook geestelijk belastend. Als ik verhuizen wilde, deed ik dat eerder. Ik blijf niet voor niets hier zo lang wonen.

Er is ook het nodige in de woningen geïnvesteerd. Zo is bijvoorbeeld de ventilatie recentelijk voor alle woningen vernieuwd. Havensteder heeft hier het nodige aan gedaan. Het woongebouw verkeert in een goede staat, dus slopen is onnodig.

Er zijn nog meer punten, zoals de hoge huur. Er is geen garantie dat de huur gelijk blijft. Misschien betalen wij na een jaar relatief meer huur.

De nieuwbouwwoningen worden ook veel kleiner. Op de bouwtekening is dit te zien (vanaf 40 vierkante meter oppervlakte). Mijn huidige woning is precies goed. Ik heb voldoende ruimte.

Kortom, er wordt veel gezegd, maar worden de beloften ook waargemaakt. Het is altijd belangrijk om zekerheid te hebben, dus weten wat we hebben en niet wat we eventueel krijgen. Uit ervaringen weten wij dat er veel verandert en dat op termijn het grootste deel onder de categorie onvoorziene omstandigheden valt. Met andere woorden, sorry hier hebben we geen invloed op. In het hele plan wordt voornamelijk over het geluk van de belanghebbende partijen gesproken en in mindere mate over het welzijn van de bewoners. Het komt vaak neer op loze beloften waar wij als niets aan hebben.

Hartelijk dank voor uw aandacht...

Hoogachtend

Edita Hrnic